

SPRAWOZDANIE

z działalności Seminarium Duchownego i Instytutu Teologicznego w Przemyślu
za rok akademicki 1988/89 (od 01.09.1988 do 23.09.1989 r)

I. Stan personalny przełożonych, profesorów i alumnów

1. Obowiązki przełożonych Seminarium Duchownego w Przemyślu w sprawozdawczym roku spełniali następujący księża:

- rektor: ks. dr Stanisław Zygarowicz
- wicerektorzy: ks. dr Władysław Głowa
ks. mgr Jan Stanis (dla alumnów mieszkających w gmachu Małego Seminarium).

— ojcowie duchowni:

- a) ks. mgr Andrzej Skiba
- b) ks. dr Edward Chmura
- c) ks. mgr Waclaw Partyka

— prefekci:

- a) ks. dr Marian Wolicki — prefekt studiów
- b) ks. dr Jan Twardy
- c) ks. dr Stanisław Haręzga
- d) ks. mgr Mieczysław Gniady
- e) ks. mgr Jacenty Matuszewski — sekretarz rektoratu
- f) ks. dr Marek Kowalik
- g) ks. dr Marian Rojek

— dyrektor administracyjny: ks. mgr Józef Bar

2. W okresie objętym sprawozdaniem zaszły następujące zmiany w gronie wychowawców i profesorów:

W miesiąc po inauguracji roku akademickiego drugim wykładowcą Prawa kanonicznego został mianowany oficjał Sądu Biskupiego — ks. dr Edward Prędko.

Podczas wakacji decyzją ks. Bp. Ordyn. zostali zwolnieni z obowiązków wykładowcy ks. dr Kazimierz Ryczan, ks. dr Stanisław Koza i O. dr Wywrzyniec Wawro OP., natomiast ks. dr Henryk Borcz i ks. dr Marek Kowalik otrzymali roczny urlop i zostali skierowani przez władzę duchowną do Rzymu.

Ze względu na prowadzenie Szkoły Organistowskiej w Przemyślu i obowiązki referenta diecezjalnego do spraw muzyki kościelnej został zwolniony z funkcji prefekta ks. mgr Mieczysław Gniady.

Wymienionym kapłanom Seminarium wyraża wdzięczność, która staje się modlitwą w ich intencji, szczególnie o błogosławieństwo Boże przy zdobywaniu nowych stopni naukowych i w pełnieniu aktualnych powinności.

Z nadzieją przyjęło Seminarium Duchowne nominację drugiego wicerektora do spraw dyscypliny przewidzianej przez regulamin i wymaganej przez Ewangelię i naukę Kościoła, którym został ks. dr Stanisław Haręzga, a także nominację prefektów w osobach księży: Kazimierza Belcha, Jana Edlinga i Kazimierza Gadzały. Ten ostatni został dodatkowo mianowany domowym prokuratorem jako współpracownik ks. dyr. Józefa Bara, który od dnia 26.06 pełni również obowiązki wicekanclerza Kurii Biskupiej.

Do tego doszła nominacja na wykładowcę — ks. mgr Mariana Podolca i ks. mgr Tadeusza Białego.

Zarówno tym kapłanom, którzy po raz pierwszy zostali zaproszeni w tym charakterze do wspólnoty seminaryjnej, jak i tym, których kompetencje wychowawcze zostały dekretem biskupim poszerzone, życzymy umiejętnego siewu i dobrego owocowania trudu kapłańskiego.

3. W roku akademickim 1988/89 było zatrudnionych w Seminarium 45 wykładowców, przełożonych, lektorów i prowadzących programowe ćwiczenia, w tym 5 pracowników świeckich. Studia i formację duchową zaczynało 416 alumnów, łącznie z 62 kandydatami przyjętymi na pierwszy rok studiów. Z podanej liczby 8 alumnów przebywało na rektorskim urlopie, spowodowanym stanem zdrowia, doradą wychowawców lub wątpliwościami wychowanków. Pod koniec zaś roku sprawozdawczego ogólna liczba studentów Instytutu Teologicznego wynosiła 327 osoby, po odejściu 58 neoprezbiterów i 12 alumnów skierowanych na urlop.

Powyższa liczba winna pobudzać wszystkich do religijnej wdzięczności wobec Bożej Opatrzności za obfitą łaskę powołania jako dar dla Kościoła diecezjalnego i powszechnego.

Czyniąc refleksję nad sprawozdawczym rokiem i sumując wszystkie trudy księży profesorów i wychowawców, a także świeckich wykładowców, rektorat pragnie w imieniu ks. Bp Ordynariusza i wszystkich wychowanków jako Wspólnoty Młodych serdecznie podziękować im za każdą lekcję i za każde zatroskanie się o dobro wychowanka i studenta, zdążającego z dnia na dzień pod ich kierownictwem do Chrystusowego Kapłaństwa.

II. Formacja alumnów

1. Obejmowała ona różne dziedziny rozwoju człowieka, szczególnie proces dojrzewania pod względem duchowym i intelektualnym. To bowiem należy do specyfiki seminariów duchownych.

Sobór Watykański II w odnośnym dekrete położył ponadto duży nacisk na przygotowanie alumnów do posługi pasterskiej, a także, co z tym bardzo logicznie się wiąże, do bycia po kapłańsku w społecznościach ludzkich ze swoją historią narodową i kulturą odziedziczoną po przodkach.

Związane z tym aspekty wychowania, postulowane przez Stolicę Apostolską, starało się Seminarium Przemyskie na co dzień wprowadzać w życie, zmierzając do wyznaczonego przez łaskę powołania celu drogami, które zostały omówione dość szczegółowo w pierwszym zeszycie „Premisla Christiana”, s. 183 - 190.

2. Na kanwie wysiłków formacyjnych w roku akademickim 1988/89 godne odnotowania są następujące wydarzenia.

Rekolekcjonistami byli według chronologii roku akademickiego i liturgicznego — ks. dziekan Walenty Bał, ks. dziekan Stanisław Mac i O. duchowny Andrzej Skiba.

Profesorowie Instytutu Teologicznego brali czynny udział w spotkaniach teologicznych i filozoficznych ogólnopolskich, a ostatnio także w Kongresie teologów polskich w Lublinie.

Alumni mogli jako studenci podobnie jak w przeszłości skorzystać również w tym roku ze spotkania z prelegentami spoza diecezji, np. z ks. prof. Jerzym Kopciem z KUL, z ks. prof. Władysławem Basistą z Katowic, z O. Gerardem kapucynem, z prof. Ryszardem Łużnym i doktorem Tadeuszem Trajdosem.

Była też możliwość udziału w sympozjum na terenie Polski, jeśli termin nie kolidował z obowiązkami seminaryjnymi. Do takich spotkań należało przede wszystkim sympozjum w Częstochowie i Niepokalanowie, poświęcone obronie życia nienarodzonych.

Z okazji 1000 - lecia Chrztu Rusi Kijowskiej zostało zorganizowane w Seminarium skromne sympozjum poświęcone temu historycznemu wydarzeniu. Omówione zostały następujące tematy: Początki Chrześcijaństwa na Rusi — ks. dr Henryk Borcz, Chrzest Rusi w okresie rządów księcia Włodzimierza Wielkiego — ks. dr Tadeusz Śliwa, Kościół na Rusi od początków XI w. do połowy XIII w. dr Tadeusz Trajdos, Znaczenie Chrztu Rusi — prof. dr Ryszard Łużny.

Na usługach formacji intelektualnej alumnów były — jasna rzecz — zakłady naukowe, zainicjowane przez ks. bp. Ordynariusza, a prowadzone przez mianowanych przed rokiem profesorów — kierowników, którymi są następujący kapłani: ks. Wł. Głowa, ks. T. Śliwa, ks. St. Hareźga, ks. M. Wolicki, ks. H. Borcz, ks. R. Wawro, ks. K. Belch, ks. M. Kowalik, ks. W. Partyka, ks. Z. Suchy.

W okresie sprawozdawczym zasoby biblioteki powiększyły się drogą kupna lub darowizn. I tak zakupiono 660 książek za sumę 838.841 złotych. W sierpniu ubiegłego roku ks. bp. Ordyn. przekazał na rzecz zakładów naukowych ponad 13000 woluminów. Wskutek innych darowizn czynionych przez księży biskupów, kapłanów oraz osoby świeckie Instytut Teologiczny wzbogacił się o dalsze 15295 pozycji. Bogatym też darem stał się księgozbiór przekazany testamentalnie Seminarium przez śp. ks. prałata J. Atamana.

Przez cały okres sprawozdawczy w ramach działalności biblioteki trwało intensywne katalogowanie zasobu bibliotecznego. Do dnia 26.09 br skatalogowano ogółem 5010 pozycji biblioteczných. Równocześnie katalogowano książki pozostające w zakładach naukowych. Tą pracą objęto dotąd 2500 pozycji.

W ciągu okresu sprawozdawczego, a szczególnie podczas wakacji, trwało porządkowanie czasopism, które stanowią znaczną część zasobu biblioteki. W roku akademickim 1988/89 biblioteka Instytutu Teologicznego otrzymywała 70 czasopism polskich oraz 20 obcojęzycznych.

W ramach udostępniania księgozbioru wypożyczono alumnom 2700 pozycji książkowych. Utrzymywano także kontakt z wypożyczalnią międzybiblioteczną KUL - u, sprowadzając stamtąd 49 pozycji.

Pracami alumnów w bibliotece kierował ofiarnie i umiejętnie ks. dyrektor Adam Szal.

Ostatecznie stan biblioteki przedstawia się następująco:

Księgozbiór Biblioteki Seminarium Duchownego	— 29553
Księgozbiór Biblioteki Diecezjalnej	— 12805
Starodruki skatalogowane	— 2000
Księgozbiór zakładów naukowych	— 15703

Suma pozycji książkowych do dyspozycji alumnów — 60061 książek.

— Spośród różnych kół zainteresowań kleryckich najaktywniejsza była sekja charytatyw-
na, która nie przeoczyła też ludzi poszkodowanych kataklizmem w Armenii.

III. Prace inwestycyjno - gospodarcze

Na tym odcinku zachodziły niemniej ważne procesy i zjawiska życia wspólnotowego, jakkolwiek nieraz nad tymi problemami przechodzi się bardzo łatwo do porządku dziennego, jeśli się nie tkwi osobiście w samym centrum tych zjawisk.

W istocie mamy tu do czynienia z takimi potrzebami, o których można powiedzieć, że są one warunkiem, bez którego Seminarium nie mogłoby rozwijać swojej działalności, wszak tu chodzi o żywienie, mieszkanie, a także wypełnianie obowiązków swojego powołania.

Osobom, na których barkach spoczywały te brzemiona, Seminarium winno spłacać bez przerwy dług wdzięczności. A to zadłużenie wobec nich jest bardzo duże.

Gdy chodzi o prace budowlane, to w tym roku wykonano następujące inwestycje: tynki zewnętrzne, pokrycie blachą miedzianą budynku Instytutu Teologicznego, obróbki blacharskie, kanalizacja burzowa, odwodnienie terenu, roboty wykończeniowe w sali gimnastycznej oraz na jej zapleczu, kotłownia gazowa dostarczająca użytkową wodę oraz parę technologiczną dla kuchni i pralni budynku seminarium.

IV. Podsumowanie

Rok sprawozdawczy był bardzo bogaty w dary łaski i dramatyczne wydarzenia.

Był to bowiem rok 10-lecia pontyfikatu Ojca Św. Jana Pawła II.

Następnie w tymże roku diecezja została zaszczycona podniesieniem do godności biskupiej naszego wychowanka ks. Edwarda Frankowskiego, któremu jeszcze raz wspólnie składamy serdeczne gratulacje z darem ufnej modlitwy.

W tym roku diecezja przeżyła swój Kongres Eucharystyczny jako wdzięczne świętowanie w sposób publiczny obecności Chrystusa wśród braci pielgrzymujących.

Wypadły też na ten czas jubileusze biskupie i kapłańskie, a mianowicie 50 - lecie kapłaństwa i 25 - lecie sakry biskupiej ks. bp. Bolesława Taborskiego, a także 50 - lecie kapłaństwa ks. prał. Jana Jakubczyka. Dostojnym Jubilatom Seminarium składa w darze ponownie gorącą modlitwę.

W okresie sprawozdawczym księża biskupi i niektórzy nasi profesorowie udali się na Wschód, aby umacniać tam braci w wierze.

W tymże roku ogłosiła Stolica Apostolska heroiczną cnót Sługi Bożego ks. bp. Józefa Pelczara, wychowanka Seminarium przemyskiego, a później ordynariusza naszej diecezji.

Również w tym czasie posunęła się naprzód sprawa Sługi Bożego ks. Jana Balickiego, a to dzięki ofiarnemu poświęceniu się tej sprawie naszej rodaczki Matki Karoliny Kasperkiewicz, której doradcą wytrawnym jest ks. prałat Giovanni Papa. Za ten trud i życzliwość niech odplaca sam Sługa Boży przez swoje niezawodne wstawiennictwo.

Cała wspólnota seminaryjna mogła też jakoś uczestniczyć w tych procesach, które zachodzą za dni naszych na arenie życia społecznego i politycznego. Chciało by się powtórzyć za Prymasem Tysiąclecia, że więcej otrzymujemy niż się spodziewamy.

A ponieważ przed nami czasy, trudne dlatego na zakończenie tej refleksji nad naszym życiem i posłannictwem seminaryjnym mówmy głośnie i ufnie niż w minionych latach : „Pod Twoją obronę uciekamy się, Święta Boża Rodzicielko!”.

Ks. Stanisław Zygarowicz